

Dosarul nr. 2ra-615/20

Prima instanță: (Judecătoria Ungheni) M. Ulinici

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Crăescu Piotr, reprezentat de avocatul Rusu Galina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crăescu Zinaida împotriva lui Crăescu Piotr, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor,

la cererea de chemare în judecată depusă de Crăescu Piotr împotriva Zinaidei Crăescu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Crăescu Piotr și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Ungheni,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2018, Crăescu Zinaida a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crăescu Piotr, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii, Crăescu Zinaida a menționat că la data de 18 iulie 2012 a încheiat căsătoria cu Crăescu Piotr, iar la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

Reclamanta a invocat că relațiile cu soțul au devenit ostile, astfel viața în comun a devenit imposibilă.

Crăescu Zinaida a solicitat, inclusiv prin cererea de completare a cerințelor (f.d. 75-76 Vol. II), desfacerea căsătoriei încheiate cu Crăescu Piotr la data de 18

15 iulie 2012, înregistrată de Primăria Nisporeni cu nr. 15, determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX cu mama, încasarea de la Crăescu Piotr a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 3 000 lei lunar, până la atingerea majoratului de către copil și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 05 iunie 2018, Crăescu Piotr a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Crăescu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor.

În motivarea cererii, Crăescu Piotr a invocat că la data de 18 iulie 2012 a încheiat căsătoria cu Crăescu Zinaida, iar la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

Reclamantul a menționat că relațiile de familie au devenit ostile, astfel viața în comun a devenit imposibilă.

A solicitat Crăescu Piotr desfacerea căsătoriei încheiate cu Crăescu Zinaida la data de 18 iulie 2012, înregistrată de Primăria Nisporeni cu nr. 15, determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX cu tata (f.d. 2-3 Vol. I).

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Judecătorei Ungheni, s-a conexas cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crăescu Zinaida împotriva lui Crăescu Piotr, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, cu cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Crăescu Piotr împotriva Zinaidei Crăescu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor (f.d. 24 Vol. I).

Prin hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Crăescu Zinaida.

S-a desfășurat căsătoria între Crăescu Zinaida și Crăescu Piotr, înregistrată de Primăria Nisporeni la 18 iulie 2012 cu nr. 15.

S-a încasat de la Crăescu Zinaida și Crăescu Piotr în beneficiul statului suma de 100 lei de la fiecare cu titlu de taxă de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei.

S-a determinat domiciliul copilului minor, XXXXX cu Crăescu Zinaida.

S-a încasat de la Crăescu Piotr în beneficiul Zinaidei Crăescu pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX în sumă fixă de 1 500 lei lunar, începând cu 06 martie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Crăescu Piotr în beneficiul statului suma de 540 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Crăescu Piotr în beneficiul Zinaidei Crăescu suma de 140 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Acțiunea depusă de Crăescu Piotr cu privire la determinarea domiciliului copilului minor a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că conviețuirea soților și păstrarea familiei sunt imposibile, din care motiv căsătoria urmează a fi desfășurată.

De asemenea, instanța de fond a constatat că reclamanta Crăescu Zinaida este angajată peste hotarele țării, are un loc stabil de muncă, venituri, având în acest sens posibilitatea de a oferi condiții de trai pentru creșterea copilului minor.

Astfel prima instanță a concluzionat că reclamanta a prezentat probe suficiente care denotă temeinicia cererii înaintate și posibilitatea asigurării condițiilor de trai pentru creșterea, întreținerea, educarea și dezvoltarea armonioasă a copilului minor, motiv pentru care urmează a fi determinat domiciliul copilului minor, XXXXX, cu mama acestuia, Crăescu Zinaida.

Referitor la pretenția reclamantei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în cuantum de 3 00 lei lunar, instanța de fond a considerat-o exagerată.

Reieșind din faptul că instanței de judecată nu i-au fost prezentate informații privind veniturile sau existența unui loc de muncă stabil a lui Crăescu Piotr, aceasta a dispus încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în sumă bănească fixă de 1 500 lei, care în opinia instanței constituie o sumă suficientă și rezonabilă pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului minor.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Crăescu Piotr și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni.

La 11 februarie 2020, Crăescu Piotr, reprezentat de avocatul Rusu Galina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea ce ține de determinarea domiciliului copilului minor XXXXX, cu mama acestuia și încasarea în beneficiul Zinaidei Crăescu a pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1 500 lei lunar, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. De asemenea, a solicitat încasarea de la Crăescu Zinaida a sumei de 1 155 de lei cu titlu de taxă de stat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Recurentul Crăescu Piotr, în motivarea recursului a menționat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 16 al Legii privind drepturile copilului, precum și art. 64 alin. (1) din Codul familiei.

De asemenea, recurentul a invocat că instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale și nume că nu a creat posibilități egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției apelantului referitor la circumstanțele de fapt și de drept.

Astfel a specificat că instanța de apel a respins cererea reprezentantului apelantului privind anexarea la materialele cauzei a ordonanței privind începerea urmăririi penale din 28 mai 2019 în privința Zinaidei Crăescu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 207 Cod penal (scoaterea ilegală a copilului minor din țară).

La 28 februarie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei copia recursului, fiind recepționat de către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Nisporeni la data de 05 martie 2020, iar de către Crăescu Zinaida la data de 09 martie 2020 (f.d. 180-181 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 februarie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Crăescu Piotr, reprezentat de avocatul Rusu Galina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Crăescu Piotr, reprezentat de avocatul Rusu Galina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru